

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 33.

V Ljubljani, v sredo 11. februvarja 1885.

Letnik XIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 10. februvarja.

Danes imam iz državnega zbora jako malo poročati. Po razdelitvi došlih peticij odgovarjal je minister poljedelstva na interpelacijo poslanca Rufa ter omenjal, kaj je poljedelsko ministerstvo storilo, da bi od trtne uši vničene kraje preskrbelo z ameriškanskim trsjem. Potem so bile sprejete brez ugovora sledeče postavbe: 1. podaljšanje postavbe z 31. marca 1875, s katero se dovoljujejo pristojbinske poljšave pri zbiravanju manjših vknjiženih zneskov; 2. pogodba o podmorskem telegrafu; 3. pogodba z ogersko vlado, po kateri se ima na novo nakovati za 2 milijona gld. krajevarjev in polkrajevarjev; 4. kongrua se je potrdila v tretjem branji, in so za njo glasovali skoraj vsi poslanci.

Potem pa se je pričela obravnava o pristojbinski postavi. G. predsednik je naznanil, da so se vpisali kot govorniki zoper to postavbo sledeči gospodje: Keil, Steudel, Menger, Mauthner, Löblich, Neuber, Suess Fridrih, Mačeko, Stourzh, Tausche, Pollak, Heilsberg, Hackelberg, Wiesenburg. Za postavbo so se oglasili: Obreza, Trojan, Bilinski. Ker pa slovenski poslanci na spomenico, ki so jo izročili naučnemu ministru in g. ministerskemu predsedniku niso dobili še nobenega odgovora, zato ni bilo vzroka, da bi se kdo izmed njih poganjal za pristojbinsko postavbo, zato se je dal g. Obreza zopet izbrisati kot govornik. Pa tudi česki poslanec Trojan ni imel vsled tega posebne volje govoriti, zato se je dal, ko to pišem, izbrisati tudi on. In Bilinski? On je poslanec poljski, poseben prijatelj Dunajevskega, kteremu je obljubil, da hoče zagovarjati pristojbinsko postavbo. Ker pa vidi, da je ta postavba v nevarnosti, ako se slovenski poslanci oglašijo zoper njo, tudi njega posebno ne miha, jo brez vspeha zagovarjati, in še ne vé, bode li govoril ali ne. Prvi je govoril dr. Keil zoper postavbo, in ko to pišem še govori. Koliko časa bode trpela razprava, se

zdaj ne vé. Glasovanje slovenskih poslancev pa se bo ravnalo po tem, hoče li vlada uslišati njih pravične želje ali ne.

Naj, preden sklenem, še poročam, da je grof Henrik Clam, ki je dozdej poročal o letnem proračunu, za prehlajenjem obolel, in da je namesto njega za poročevalca izbran česki poslanec dr. Mattuš. Zguba za desnico bi bila velika, ko bi Clam zaradi slabega zdravja več ne prišel v državni zbor.

Čipkaricam domačih izrazov.

V „Slovenec“ so se ponavljali opomini, naj bi se našim rokodelcem raznih vrst zbrali domači izrazi za njih potrebe, in je menda upanje, da dobimo kmalo primerno osnovano knjižico v ta namen. Potreba pa je velika in nujna zato sosebno gledé na rokodelstva, ktera so pri nas nova in se še le udomačujejo.

Kjer so se tuje besede že zasejale v dosedanjí dobi, tam čaka rodoljubov delo trebljenja, kakor na druge strani s tujščino pomešanega jezika. Za preteklost ni sedanji rod odgovoren, in mu je samó dolžnost, da v čiščenju jezika ne opeša, ampak marljivo svoje delo nadaljuje.

Hujša pa bi bila zamuda tam, kjer se z novo obrtjo tujščina zasaja v sedanjem času. Tu bi jo bilo možno s pozornostjo še o pravem času zatreti takoj pri začetku. Na Goriškem n. pr. so dali poslednja leta učiti mizarje, strgarje, kovače in druge vrste rokodelce v večja tuja mesta, kakor Dunaj in Gradec. Res, da imamo nekaj domačih izrazov za orodja, ki so navadna in najbolj v rabi. Ali rokodelstvo napreduje in z napredkom si vstvari nove oblike izdelkov in tudi novo orodje. Kjer se orodje in izdelki najprej vstvarjajo, tam jim tudi imena dajejo, in ta tuja imena prinesejo izučeni rokodelci in obrtniki v domovino, narod pa se po isti poti stvari in besed, poslednjih toraj v tujščini pollaščuje.

Res je pač, da naši omikanci, ki pridejo v dotiko s tako izučeni rokodelci, tem pomagajo na mnogo strani kovati besede po domače. Ali vselej ni možno dobiti pravega izraza, in vsak omikanec ni še tak, da bi domačo obliko prav pogodil, in in vsled tega se doseže po največ različno krščenje za eno in isto stvar, za eno in isto orodje ali novo delo.

Dokler ni potrebne knjižice za vsa rokodelstva tiskane, je vendar vredno, da večí rodoljubi sosebno za novo vpeljane obrti naših krajev domače izraze objavijo ter takó pripomorejo, da se v dotičnih krajih razširijo. V prvi vrsti pa je delati na to, da se izučeni mojstri tako objavljenih in opravičeno osnovanih izrazov poprimejo nemudoma; drugače ti še svoje učence pokvarijo v tem pogledu, in narodu se potem mešenica poveča neizogibno. Rodoljubi, ki so se trudili, da so se domači sinovi na deželne stroške izurili v novem rokodelstvu na tujem, imajo še nadaljno častno nalogo, da iste rokodelce s pripravljenimi slovenskimi izrazi oskrbé in gledajo, da se tujščina za ta del popolnoma odstrani.

Kolikor je meni znano, Idrija ni vplivala ugodno na svoje sosede gledé na čisti jezik, ker v to mesto so tuje prihajali in tako tujo terminologijo in tuji slovar pri nas množili. V Idriji so tudi razna ženska ročna dela doma, in tudi od te strani se je tujščina raznašala z novim delom v domače kraje, in tuji izrazi se slišijo daleč okoli v tem pogledu. Ne vem, za koliko so na boljšem Loški in Ljubljanski zavodi, ki našo žensko mladino izreajo in urijo tudi v raznih ročnih delih. Popolnosti in pravilnosti pa menda tudi tukaj ni, in je toraj čas, da se nedostatnosti odpravijo.

Povedali so mi sicer o neki knjižici, ktera je predelana za slovensko žensko mladino, da rabi slovenske izraze za ročne dela. Vendar bi bilo dobro prepričati se, ali taka knjižica zadostuje dotičnim potrebam. Jaz menim, da vsaj gledé na čipkarstvo ne.

Na Goriškem bodo kmalo tri šole osnovane za

LISTEK.

Kaj človek skusi, ako peš na Dunaj gre.

(Dalje.)

Sedmi dan.

Ako se Slovenec v njemu nenavadnem slučaju pripeti kaka znamenita in nepričakovana sreča, tako ima navada reči: „To bom si pa v dimnik zapisal!“ In nekaj enakega berem jaz današnji dan v svojem dnevniku. Berem namreč: „Dobro spali!“ — Vendar enkrat! Kajti, odkar smo odrinili od doma, smo le enkrat, in sicer v Konjicah počivali v dobri postelji, in — tukaj zopet. V istini! „Bog Kranjca ne zapusti, zlasti če malo nemški zná.“

Po dani obljubi, da se ne bodem v tem popisovanju spuščal v kritično popisovanje krajev in njihovih znamenitostih, smem toraj po opravljenem zajutru kar dalje — stopiti. In — res! že stopamo dalje, urno, krepko. Tudi solnce nam dobro prigrava in — žeja nas bolj in bolj nadleguje.

„Dobro bi bilo kakega „pihalnika“, — pravi „Dunajčan“ France — da bi si bolj in bolj pekočo žejo vsaj nekoliko „izpihali“ iz svojega grla, kakor kuhinjski pihalnik izpiha ognju njegovo lenobo,

kajti — pri „denarjih biti“ — in žejo trpeti, je pač nespametno mučeništvo!“

„Prav si govoril! France!“ — pristaviva oba dva; toda, s čim si hočemo gasiti nastali ogenj? Mar z vodo? Saj veš, da nam je profesor fizike pripovedoval, da voda pri veliki, dovolj zdatni vročini spremeni se v sopár, ki je še silovitejši od ognja; — potem takem si na podlagi učenosti ne le nič opomogli ne bomo, temveč si svoj žalostni položaj še le zvikšali. — Ali morebiti z vinom? O njem je pa itak predobro znano, da njegovi alkohol suši grlo in žep, toraj zopet ne kaže. S čim toraj, prelubi France?“

In po kratkem cincanji sem ter tje smo bili h krati vsi te misli, da bi nam kislo mleko utegnilo jako dobro ugajati. Vsim povoljno, in sklenjeno, da hočemo koj pri prvi hiši poskusiti s svojo srečo, naj si že bode: za denar ali zastonj.

Nismo še mnogokrati se zasukali, ko poprašamo v navidez premožni hiši hišno gospodinjco, ne bi li nam ona zamogla in hotla dati latvico kislega mleka.

„Ravno toliko ga imam, odgovori ženska, da vam ga že zamorem dati in postreči z eno latvico; le malo potrpite, posnela ga bodem še.“

Pošteno; mi smo se primerno vravnali v senci

pod domačo hruško in si že v duhu hladimo s kislim mlekom od žeje in vročine suha grla. Čas zaželjeni je tukaj, in — mati z latvico kislega mleka! Lepo na travo nam postavi žena ovo latvico in odide. Dobro bi nam bilo teknilo, ko bi nam bila ona še nekoliko kruha podarila, ker krub, sosebno ajdovi, in kislo mleko, a! — kdo ne pozná te sladkosti! — Toda nam se ni dozdevalo dostojno, da bi bili dobri ženi zgrabili roko, ko nam je ona zadovoljno podala prst; — in ker ni bila tukaj kréma, nismo zamogli zahtevati tudi kruha; zatoraj smo se zadovoljili s samim mlekom.

Zdaj imamo pričeti svoje delo, že nam sree igra v hladnem mleku; toda — dobra žena nam ni prinesla tudi žlice, kar nobene ne; zatoraj opominimo mater tega pregreška in prosimo še za žlice, vsaj za eno. Ali čujte! Dobro sree matere se je h krati spremenilo in obrnilo, kakor plehati petelin na hišni strehi, in ona nam precéj trdo zakliče iz svoje kuhinje: „Kennens a so trinken! — Kaj smo hoteli? K sosedu iskati si ktero? Ni kazalo! Narediti si brzo eno za silo? Škoda časa? In toraj?“

„Jaz sem že mnogokrat kislo mleko jedel“, pravim jaz, „in nikoli ni bilo tako trdo, da bi ga bil gristi moral, kar samó je smuknilo po pravi poti, kakor hitro sem usta skupaj stisnil; in tako, pravim

čipkarstvo, in ena se je na Bolškem ravno odprla, za drugi dve šoli ste pa ravno to zimo dve učenki na Dunaji v višem osrednjem čipkarskem tečaju, da prideti potem kot učiteljici ena v Otlico, druga pa v Čepovan. Vsaj to je namera vlade in dežele. Od imenovanih treh čipkarskih učenk je bila ena v popolnoma italijanski osnovni šoli v Izoli, kjer se uči po Beneškem sistemu, ki se razločuje od onega, ki je vpeljan v Idriji. Kako hoče toraj dekle, ki se je najprej učilo v italijanskem jeziku doslej pri nas nepoznatih ročnih del, da najde samo primernih slovenskih izrazov dotičnim pripravam in izdelkom? Z Dunaja jih gotovo ne prinese, ker tam je šola nemška, in tako utegnejo konečno vse 3 čipkarske šole na Goriškem zanesti mnogo tujih besed med slovensko žensko mladino zgolj zaradi tega, ter dotična dekleta si ne bodo mogla sama osnovati primernih domačih izrazov. Zato je v tem omejenem krogu zdaj nujna potreba, da dotični nadzorniki teh, oziroma nameravanih šol dobijo pomoči v tem pogledu, in slovenski veščaki za to stran naj bi objavili po listih, kar je vredno, da se postavi namesto tujščine, jezikoslovci pa naj gledajo, da objavljeni izrazi dobé pravilno obliko, kakor jo naš jezik zahteva.

Stvar je navidezno malenkostna, ali v resnici je važna in velikega pomena, ker ročna dela te vrste se razširijo polagoma daleč čez meje dotičnih šol. Zato naj tudi tukaj ne zamudite pravega časa!

V Gorici, 5. februarja 1885.

France Podgornik.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarja.

Notranje dežele.

V Borovljah na Koroškem zbudila je veliko nevoljo in prav opravičenega strahu nevesela vest, da jim hočejo *puškarstvo* uvrstiti med domačo obrtnijo, ktere se sme vsako poprijeti, kakor recimo lončarstva, slamnikarstva itd. Puškarstvo je obrt, ktere se je moral do sedaj pravi in reden puškar po štiri leta učiti, preden jo je bil zmožen sam izvrševati. Borovljani bi prav nič ne imeli proti temu, če bi jih med domače obrtnike uvrstili, da še po volji bi jim bilo, ker bi ne bilo treba davka plačevati, ko bi se ne bali konkurence, s katero bi jim veliki tovarnarji takoj na dan stopili, ako bi jim puškarji ne hoteli več delati po ceni, kakor se spodobi, temveč po ceni, kakor bi jo jim fabrikantje sami nastavili. Da se pa poslednji vedno le najnižjih cen drže, uči nas vsakdanja skušnja. Za to bi bilo tem jako ljubo, če bi bilo puškarjev vedno nekaj preveč, ker bi se delavci ceneje dobili, kakor je pa to sedaj navada.

Med drugimi prosilci za zboljšanje svojih stanovskih razmer oglašili so se v državnem zboru tudi *c. kr. finančni stražniki* s prošnjo, da bi se jim gmotne razmere zboljšale in na tako stališče postavile kakoršno ima c. kr. orožništvo. V resnici so v marsikterem oziru orožniki na boljsem memo finančnih stražnikov; posebno kar se tiče obleke. Orožniki jo imajo v lastni režiji in za osebo posebej zaračunano, kakor je to pri mornarici običajno. Pri finančni straži pa stražnik tolikanj denarja za tisto

dobi, da mora navadno polovico pri krojači dolžan ostati, ako se hoče pošteno obleči, sicer bi moral raztrgan hoditi. To so tudi v državnem zboru spredeli in je dotični poročevalec to prošnjo jako toplo priporočal za ugodno rešitev.

Dinamitovci oglašili so se tudi že v rudarskem mestu *Moravski Ostravi* s svojim roko-delstvom, s katerim po vsi sili hočejo sedanji svet predrugačiti. Rudarski uradniki so namreč imeli na 7. t. m. svojo predpustno zabavo. Ravno, ko je še nekaj minut do polnoči manjkalo, strese strašansko ropot hišo. Počila je namreč pod stopnjicami tječaj položena dinamična patrona. Če tudi je bil pok velikanjsk, je bila vendar-le moč jedne same patrone pre-slaba, da bi bila razsula trdno zidanje, ter se uradnikom in njihovi družbi ni drugzega zgodilo, kakor da so se le silno prestrašili. Stopnjice so se nekoliko podrle in pa nekaj oken je popokalo. To je na Moravskem že drugi poskus z dinamitom.

Višji Lloydov uradnik bil je te dni v Berlinu, kamor je šel prosit nemške vladne kroge, da naj se pri določbi nove proge iz srednjega morja v Egipt, vendar ozirajo na *Trst*, ktereja naj določijo za začetno postajo omenjene proge. V Berlinu so mu menda obljubili, da se bodo na to željo avstro-ogerskega Lloydja, kolikor se bo le dalo, ozirali. Kaj da je Lloydja na to napotilo ne vemo, kajti povsem se nam zdi, da mu nemška konkurenca nikakor ne more na korist biti.

Da so liberalni Nemci po Avstriji odgospodarili, če Bog dá, tega ne upamo le pri nas, temveč tudi po Francoskem so tega mnjenja. Ondašnji ultraradikalni list „Le Rappel“ sedanje *avstrijske razmere* tako-le presoja: „Avstrija je na boljšem potu, da se preosnuje v medsebojno zvezo slovanske, madjarske in nemške narodnosti. Vsled tega gibanja zgubil je panslavizem vse tiste oestre robove, kterih se je Evropa toliko let semkaj tako silno bala. Slovani namreč od Rusije ničesar več ne pričakujejo, ker so svojo lastno moč spoznali, na ktero se od sedaj nadalje opirajo. Po drugi strani zanašajo se pa Slovani na pomoč, ki bi jo slučajno dobili utegnili pri svojih sodržavljanih, s kterimi bodo stopili v zvezo. Takih misli vsaj so vsi prvi in odlični politiki v Avstriji.“ Tako sodijo francoski radikali o slovanskih razmerah. Nič ne tajimo, da so marsikaj zadeli, če bila bi med narodi odkritosrčnost in medsebojno prijenljivost. Zakaj so se narodi nekdanj med seboj porazumljevali ali se tudi še zdaj sem ter tje, zakaj se pa zdaj ne, zakaj se pa pri nas ne? Le grda sebičnost je etga kriva. Dokler bo narod, ki ima ravno vladno in moč slučajno v rokah, druge sonarode na steno pritiskal, toliko časa se bomo in se ne moremo porazumljevati, naj stal bi tudi znani 19. § desetkrat v postavi. Porazumljevanje, mir in prijaznost med narodi vzdružuje le resnično spoštovanje vzajemnih in nasprotnih pravic. To naj bi si zapomnili vsi narodi, bivajo naj že tu ali tam, oblast v rokah naj ima že slučajno ta ali drugi narod.

V *Sibinji* stali so vredniki rumunskega lista „Tribuna“, pred porotniki, toženi veleizdaje nad madjarsko državo. Porotniki so jih pa za nekrive spoznali, kar je v erdeljski deželi tolikanj veselja povzročilo, da so njim na čast veliko pojedino napravili. Še več so mislili napraviti, pa je madjarska vlada z modro roko vmes posegla, rekoč: Pustite, to se ne spodobi. Bakljado so namreč erdeljski Rumunci v mislih imeli in pa razsvitljivo mesta, ki ste pa, kakor že rečeno, obe na vladno „željo“ izostali.

Vnanje države.

Anarhisti so v Parizu nameravali predvečranjem napraviti svoj tabor, na katerem bi bili menda najraje sklenili, da bilo bi najbolje kar vdariti! Vsaj

se sme to sklepati po dvakratnem njihovem naskoku na tuje premoženje. Prvega napada vdeležilo se jih je blizo sto pod vodstvom osemnajstletnega smrkoveca, ki so pri nekem puškarji pobili okna, v kterih je imel puške in drugo lovsko orožje razpostavljeno. Polastili so se pušk, revolverjev, nožev in drugzega, kar je pri njihovem poslu ravno za rabo. Ti roparji so bili prav izvestno odlomek prepovedanega tabora, ktereja jim je redarstvo zabranilo. Sploh pa so jeli v Parizu s takimi ljudmi jako strogo postopati ter jih zapirati, kar bi se postopacem povsod spodobilo. Toda tudi ko bi redarstvo ne bilo prepovedalo tega tabora, moral bi se bil sam od sebe opustiti, kajti vse voditelje spravili so bili prej pod ključ, preden je sploh do tabora prišlo. Minister notranjih zadev je za trdno zvedel, da so vodje anarhistov po vseh večih mestih med saboj v najtesnejši zvezi in da se povsod zarote delajo, ki bodo nekega dne zadosti trdne od vseh strani h kratki planile po premoženji in bogastvu svojih sodržavljanov, po njegovih ženah in hčerah. Sploh se teh zarot vdeležuje posebno veliko inostrancev, med kterimi imajo Nemci večino. Iz vsega se jasno vidi, da je Francozom, če tudi navdušenim republikancem, anarhizem že do dobrega presedati jel, ker se ravno tako tresejo za svoje imetje pred temi krvoloki, kakor so se ob času kraljestva tresli za tisto, ob ktero so pri revoluciji tudi večinoma prišli. Anarhist seveda z vsemi štirimi na to dela, da bi s revolucijo napravila, kajti on dobro vé, da nima nič zgubiti, pridobiti pa vse. Za telesno življenje mu tako nič ni, v duhovno življenje, življenja unkraj groba tako ne veruje, ker brezveren liberalizem mu je keršansko vero srečno iz srca iztrgal, toraj česa naj se boji zrel anarhist? Res, ničesa se ta nima bati, a gorje človeški družbi!

V *Londonu* so prišli nedavno dva prava ptiča, Burtona in Cunninghama, ker sta jako sumljiva vseh dosedaj ondi doprinešenih hudodelstev z dinamitom. Dolže jih tudi, da sta ona dva nedavno v Towerji dinamit zažgala. Državni pravdnik je rekel, da sta to hudodelca, ki sta že pri raznih priložnostih London obiskovala in se je redno ob tistem času na tem ali na onem kraju kak razpok čul. Kedar sta prišla, vedno jima je bilo hudodelstvo za petami. Ta dva sta tudi zlodeja, ki sta povzročila napade z dinamitom proti Carltonovemu klubu, proti osrednjeredarski palači in v Scotland-jardu. Cunningham vdeležil se je v poslednjem času tudi zlodejskega napada na podzemsko železnico. Pri Bartonu našli so načrt postavodajalskega poslopja, ktereja je nameraval tudi še v zrak dvigniti.

Iz *Sudana* čujejo se reči, ktere bodo Angležem še sive lase na glavi delale. Ne le okoli Chartuma, tudi drugod povsod vnelo se je vse za Mahdija, v kterem fanatični Mohamedanci v resnici božjega moža vidijo. Celó kralj Janez Abesinski, ki je kristjan, obrnil je hrbet z zaničevanjem kramarskim Angležem in pravi, da bo nevtralen ostal. Angleži so ga bili namreč prosili, da naj s svojimi ljudmi od iztočne strani v Sudan vdari, kar pa se Janezu menda ni prav varno zdelo, kajti tudi pri njem strah pred groznim Mahdijem vedno večji postaja. Da bi pa tega prikril, se je kralj Janez pogumno odrezal: Jaz in moji ostanemo doma ter bodem čul, da ne bo nikdo niti koraka iz dežele storil! Kdo vé, kaj bo v takih okoliščinah z Wolseleyem in njegovo armado? Lahna zmaga pri Vodnjaku Abuklea prej ko ne ni bila prav nič drugzega, nego boj za poskušnjo, ki so ga Angleži s kakošno sprednjih čet imeli. Uporni Mahdijevci jeli so pri svojih napadih jako premišljeno postopati. Korak za korakom branijo domačo zemljo ondi in najbolj vroče dneve ter ravno o poludnevju volijo si za boj z Angleži, kakor so si jih svoje dni Rusi nasproti Francozom najbolj ledene volili, da tako v zvezi z naravo kolikor več sovražnika pokončajo. Kar je okoli Koroskega rodov, so vsi, čisto vsi prestopili na Mahdijevo stran; v njem generalnem štabu ima pa več Evropejcev. Med poslednjimi je menda osební njegov adjutant nek francosk časnikar, ki je k mohamedanski veri prestopil. Ceste so vse po celem Sudanu v Mahdijevih rokah; toraj pač ne bo tako lahko Angležem se tega razbeljenega dela zemlje se brez posebne sile polastiti.

Nekoliko let mirnega in rednega življenja je *Lahom* staro sprideno rimsko kri zopet oživilo, spominjajo se, da so njihovi predniki, zmagoviti Rimljani, v treh delih svetá gospodarili. Lahom do sedaj gospodarstvo še v enem delu ne pripada, a ker imajo vendar precejšen kos v Evropi, bi radi tudi v Afriki saj nekaj imeli. Napor je res velikanjski, koliko pa bo izdal, se skoraj lahko naprej pové, kajti številka, s ktero moramo tukaj računati, je Anglež, Lahi so pa ničla, s ktero se številki na pravo mesto postavljene le večja veljava daje. Kakor kaže, si je Italija tega tudi popolnoma svesta, in zato se pa tudi njena politika vseskozi le ondi prislanja, kjer se kaj dobička nadja. Na eno ali dve klofuti pri tem ne porajta mnogo. Koliko si je potomka starodavnega Rima prizadevala, da bi se ji bil odkazal primeren kotič v tricarski zvezi. Pravili so, da ga je po dolgem meledovanju prejela. Tricarska zveza pa je zveza miru, Laška pa vsako stvar bolje rabiti zamore, kakor pa tako zvezo. Obrnila je toraj hrbet srednji Evropi in tricarski zvezi in se je jela bratiti z Angleži, s tistimi Angleži, ki so se do sedaj z gospodarstvom celega sveta pečali. Tukaj je Italija dobro došla, ker Anglija je ravno v veliki zadregi. Z odprtimi rokami

dalje — upam, da bode tudi z mlekom danes šlo“. In — poskusim. Latvico pristavim — potegnem — in? in? — kako je bilo? Menim, da bom najjasneje povedal v podobi. Častitim „Slovenčevim“ bralcem je znano, da se je pred par leti pri Zidanem mostu kos hriba odtrgal, ki je potem, odločivši se od svojega prvotnega domovja, iskal si novega doma. S toliko silo je oni kos hriba, ki se je od svoje očetove hiše odločil, — treščil v nižavo, da je vodo Savinjo zajezil in unstran nje napravil veliko podrtijo.

Tako nekako se je prigodilo tudi meni. Strjeno mleko se je jelo lušiti — kos za kosom — in eden takih kosov — vdari z veliko silo proti mojemu obrazu. Velika podrtija! In zraven nje — sem jaz ves moker in bel. „Dunajčana“ se ne moreta dosti nasmejati moji spretnosti in? — in? — — popustili smo latvico, mleko, hišo in hišno mater, s pristrčnim voščilom, naj le ona pije kislo mleko, ker mi Kranjci ga ne znamo piti, ampak pri nas na Kranjskem ljudje kislo mleko „jedó“ z žlico.

Kaj si je hišna mati mislila, ne vem; vem pa, da smo sklenili, nikoli več prositi, ampak vselej stopiti v krčmo, ondi zahtevati in plačati. — Ovo kislo mleko je imelo pa vendar le tudi svojo dobro stran. Mleko, samona sebi kislo, pa ni učinilo

tudi nam kislih obrazov, ampak ravno nasprotnih; in marsiktera burka se nam je porodila v daljni vročini po kislem mleku, dokler — nismo sedeli za mizo v krčmi v Mürrzusehlag-u.

To ime mi je bilo že dobro znano iz svoje prve šolske mladosti, ker je eden mojih sošolcev tukaj zagledal luč svetá. Okoli 1/2 7. ure zvečer se vstavimo v neki krčmi, naročimo večerjo, odložimo in v varstvo izročimo svojo prtljago, ter stopimo malo okoli; saj nam to ni bilo težko, ker noge, ki so že dobro poznale poglavje iz fizike o „Trägheit“, one so vedele, da le hité in hité dalje, naj že telo počiva ali se premika, in zato smo jih raji še nekoliko premaknili — v svojo zadovoljnost.

Večerjali smo tukaj prav dobro in dobili zopet dobro posteljo. Le pri plačevanju svojega računa mi je odpadel krajcar, ktereja pri vsi svoji pozornosti nisem mogel najti. Mnogokrat, kadar o prebiranju onega dnevnika zagledam to opazko, se mi vrine misel, da naj bi enkrat skoraj še stopil tje v Mürrzusehlag, ter pogledal po onem zgubljenem denarji; toda — do sedaj se še nisem popolno navdušil za to misel, in tudi ne vem, če se bom kedaj; skoraj ga bom prepustil „metli“ za vselej. Zdaj pa počivat.

(Dalje prih.)

sprejeli so toraj došlo Italijo, ter ji takoj odkazali zapadne obali rudečega morja za prostor, kjer si bo lahko z njo v zvezi narezala vejice za venec, če tudi morda ne iz lavorika. Čem ljubša bila je Laška sedaj Angležem, tem bolj grdo gledati jo je jela visoka porta ali onemogla Turčija. Le-ta, ki je že tolikrat sebičnim Angležem ponujala svojo pomoč, se sedaj vidi spodrito od druge še jako mlade države, ki se misli na njene stroške v Egiptu debeliti. Koliko da je Angleška grešila, ko je namesto turške sprejela laško moč, pokazala bo de budočnost. Za danes le toliko lahko rečemo, da, kakor je položaj sedaj v Egiptu, oziroma v Sudanu, bi ga le še moralna moč mojstrovati zamogla; le-ta je pa v rokah — Turčije. Bovi, ki se bo od slej po Sudanskih pušćavah bil, imel bo de večinoma verski značaj, kajti Mahdi je že razposlal svoje geslo, da vsak, kdor ne prestopi k mahomedanski veri, bo pobit! Turčija bi bila v Sudanu kos položaju, kakoršen je sedaj ondi, z malimi sredstvi, kajti na podlagi Izlama ima ona čez upornike moč, kakor nobena druga država. Angleži pa tej ideji ravno nasprotno delajo in so se pri tem že tolikrat opekli, kolikor imajo prstov na roki ter najbrž se bodo še! Kako da te rane Angleže skelē, najbolj očitno kaže pripomoček, ki so si ga izvolili — Laška pomoč namreč. Jako jim mora že presti kramarskim Angležem, da so se tolikanj ponižali do Lahov, ktere so do sedaj vedno zaničevali in nekako čez ramo gledali. In kako ste skrivali skovano pogodbo obe državi! Še le na egiptovski konferenci v Londonu opazile so se prve sledi o njej. Lahji so jo pa še potem doma in drugod očitno tajili, ko so že laške ladje proti Suecu plavale. Naj se jim le dobro obnese!

Izvirni dopisi.

Iz Trsta, 10. febr. Največe važnosti med Tržaškimi Slovenci je dosedaj ples delavskega društva, kateri je bil v soboto v gledišću „Fenice“. Vdeležilo se ga je gotovo čez 2000 ljudi, okoličanov in mestjanov. Demonstrativno so takrat Slovenci pokazali, da je zemlja, na kateri se veselē, gotovo njih last.

Gledišće je bilo krasno okinčano v narodnih zastavah. Počastili so ples v odsočnosti ces. namestnika dvorni svetovalec g. Rinaldini, potem vojaški zapovednik general Kober in drugi gospodje. Nekaj časa opazovali so to ljudsko valovje iz svoje lože, potem pa se podali vsi med ljudstvo na plesišće. „Kolo“, ktere ga je plesalo 16 parov „Sokolov“ in plesalke v kostumih, napravil je pri vsih lep vtis in moral se je ponavljati. Da je na ples iz radovednosti prišlo tudi obilo „irredente“ in „mojzesov“ je skoro nepotrebno omeniti, ali vendar moram, da čč. bralci izvedō, kako nas naši nasprotniki vedno opazujejo, da si nabirajo tvarino za svoje umazane glasila. Dobro, da so bili navzoči, lahko so se prepričali, da je slovenska reč v Trstu zavzela tok, proti kteremu se ne dá več ustavljati. Pri vseh ogromnih stroških, ki stane tak ples, ima vendar društvo velik dobiček v materialnem obziru in gotovo je v pokojni zalog najmanj 600 gold. padlo.

Koparske „irredentovce“ začel je pokoriti tamošnji okrajni glavar vitez Bozzicio, ker oni pri vsaki priliki proti Avstriji demonstrirajo, prepovedal je v gledišči Tržaško himno „Viva san Giusto“; enako na oknu neke sladčičarnice belo-rudečo-zeleno laško zastavico, ki je na cerkvenem stolpu stala. Čas bi bil, da bi se vlada resno poprijela sredstva proti izdajicami, kateri očitno kažejo sovraštvu proti Avstriji pri vseh prilikah. Skoro v vsaki prodajalnici uvrstijo blago tako, da so razvidne laške trobojnice.

Tržaški Slovenci obžalujemo prerano smrt narodnega mučenika, gosp. Ivana Zora. Ranjki zapustil je med nami stalen spomin, rod za rodom se ga bode spominjal. Ostalo je posebno med okoličani neko ustno poročilo, kako je on nevstrašljivo leta 1868 delal za narodno probujenje. Zato ga je pa takratni namestnik prestavil v Bregenc, akoravno je bil ne ravno v dobrih finančnih razmerah. Po dolgem bivanji si je komaj po svojih prijateljih na Dunaji sprosil, da se je smel vrniti v svojo domovino. Zor je bil tisti čas prvi, ki je vkresal iskrico v rodoljubna srca Slovencev, kateri niso imeli prej pojma o narodu. Naj v miru počiva blagi mož, njegov spomin pa bode ohranjen, dokler bo naš narod tu bival!

Poslanec g. Živic za V. okraj okolice pokazal se je v zadnji seji mestnega odbora zopet, da je nevstrašljivi boritelj za blagor svojih volilcev. Šlo je za davek od pašnikov; kajti dosedaj je moral vsak okoličan 50 kr. od glave živine plačati, ki jo je na pašo gonil. Da so njegov predlog zavrgli, se ni čuditi, ker „irredentari“ v mestnem zboru za-

vržejo vsak predlog, ki je od narodnih naših poslancev napravljen. Potrpimo, morda se bode sčasoma kolo časa tudi za nas zasukalo, kajti to že narava tirja, da terorizem sam sebi jamo skoplje.

Lahonsko društvo „Concordia“, po našem „Cikorija“, ima že pravila potrjene od vlade in so že tiskane v slovenskem in laškem jeziku. A čudo, kateri renegat je neki to „kranjsko špraho“ pisal, ki je tako pokvarjena, da si človek slabše ne more misliti.

Kozē so začele pojenjevati; bati se je bilo, da ako bi se bila bolezen čez zimo ohranila, bila bi nastopila druga epidemična bolezen. Vode, vode, ta klic v zdravstvenem oziru razlega se vedno, naši očetje so pa le ob suši za to.

Izpod sv. Jošta, 7. febr. (O katoliških razmerah na Ruskem) nam malo ogledalo podaja poročilo, ki se nahaja v zadnji številki v Levovu izhajōčega lista „Wiadomości katolickie“. Iz najnovejšega shematizma episkopovine Vilnenske za leto 1885 priobčuje imenovani časnik podatke, izmed kterih bi naše bralce zanimala menda sledeče vrstice.

Dekanatov je 23, za 11 manj, kakor jih je bilo pred 5 letmi, ko je episkopovina štela 34 dekanatov. Far je 218, za 75 manj, kakor pred 5 letmi, ko je bilo jih še 295.

Katoličanov je v škofiji 1,130.082 duš, to je za 86-76 manj, kakor pred 5 letmi, ko jih je isti imenik izkazoval 1,228.843 duš. Duhovnikov, ki delujejo v dušnem pastirstvu, je 312, toraj na enega duhovnika pripada po 3622 duš.

Veliko je far, ki štejejo po štiri, pet, šest, sedem tisoč duš, pa imajo samo enega duhovnika. In vlada ruska neprestano preganja na najširji način cerkev katoliško, prizadeva si z vsakim letom zmanjševati in omejevati število dekanatov, duhovnikov, far in vernikov.

Klerikov je v semenišči Vilnenskem 59, a v akademiji Petrogradski 9, skupno toraj 68 mladencičev.

V kapitolu so štirje prelati, izmed teh sta dva, kterih vlada „ne poznā“, ker ju je izbrisala cenzura ruska. V konzistoriju zaseda 8 članov.

Shematizem tiskan je v jeziku ruskem, ker je poljščina prepovedana. „Calendarium horarum et missarum dioecesis Vilnensis“ je tiskan v latinščini; vlada to dovoljuje pod tem pogojem, da na čelu stoji tudi ruski stavek: „Poriadok bogoslužjenja dla duhovenstva vilnenskoj eparhii“ ter želi, da bi se sčasoma vse tiskalo v ruskem jeziku, ker o poljskem itak ne sme biti govora.

Direktoriju priložen je koledar praznikov imperatorskega doma; obsega 20 strani z molitvami za vso družino carsko, ruski in latinski. Na čelu direktorija nahaja se cenzura carska in cenzura kolegija katoliškega v Petrogradu.

Te dni so v državnem zboru na Dunaji obravnavali tako zvano kongruo. Za duhovništvo „vneti“ levičarji se zanašajo, da bo jim kongrua skrbela za „nemške“ duhovnike. Se ve da, ako bi se postava napravila po njihovih željah, bi se „krušnjak“ lahko odtegnil vsakemu duhovniku, ki bi svoje dolžnosti vestno spolnoval, a preostal bi le „nemškim“ duhovnikom, kateri bi pozabivši svoje dolžnosti vklanjali se takozvanemu „duhu časa“, saj dotična postava je v Avstriji tako že srečno preživela celo desetletje. Sicer pa, dokler država cerkvenega premoženja ne odstopi cerkvi, tako dolgo je v očigled razmeram današnjim več ali manje vedno pričakovati, da bi „država“ z našimi duhovniki ravnala na podoben način, kakor se to godi po nekterih drugih državah, o čemur na pr. spričuje doposlani posnetek o cerkvenih odnosajih na Ruskem.

Domače novice.

(G. deželni predsednik baron Winkler) bil je v ponedeljek pri cesarji v avdijenci, ter se je poklonil tudi nadvojvodom. V torek bil je na obed povabljen pri nadvojvodi Albrehtu. Jutri v sredo zopet dojde v Ljubljano.

(500 goldinarjev) daroval je presvitli cesar za zidanje župnijske cerkve v Želimljah iz lastnega premoženja.

(Kljobu likvidacije) se v Koslerjevem pivovaru delo ne bo niti za trenutek vstavilo, kar bo izvestno vse s tem pivovarom v zvezi stoječe več ali manj zanimalo.

(Novi vodja Ljubljanski gimnaziji), g. Šuman, pripeljal se bode v soboto popoldne z brzovlakom v Ljubljano.

(Svetično besedo), priredē gojenci knezo-škofjskega Alojzijevešća v Ljubljani novemu knezo-škofu kranjske dežele, premilostnemu, prevzvišenemu gosp. dr. Jakobu Misiji, na čast, v Alojzijevešči 22. febr. 1885. Spored: 1. a) „Moj dom“. Zbor. Zložil Anton Nedvčd. — b) „An den Sonnenschein“. Zbor. Zložil. Robert Schumann. — 2. Pozdrav. Govori VIII Ivan Oštir. — 3. a) „Hymne an die Nach“. Zbor po „Andante“ iz „Sonata appassionata“. Zložil Ludovik van Betthoven. — b) „Pobratimja“. Zbor s samospévom (VII. Josip Čerin). Zložil Anton Foerster. — Skriti biser. Drama s petjem v dveh dejanjih. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Vhod: I. nadstropije, sobina štev. 25.

(Vojaško imenovanje.) Feuerwerker g. Anton Moschek pri tukajšnjem c. kr. 12. topniškim polku imenovan je za računskega lajtenanta v rezervi imenovanega polka.

(Potres) obiskal je v nedeljo 8. t. m. jutraj na vse zgodaj Pohorce na Štajarskem, ki se je blizo 8 sekund pri njih mudil. Pravijo, da je bil tako silen, da je celō s klini zabita okna odpiral in kline venkaj pulil. Je moral že klešće s saboj imeti.

(Razpisana je služba poštnega ekspedijenta) v Dolenji Vasi pri Ribnici proti vložitvi varščine 200 glđ. Pošta nese 150 glđ. letne plače in 40 gl, na leto za pisarno potrebo. Prošnje naj se vkladajo v štirinajstih dneh na c. k. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu. Priloži naj se spričevalo o starosti, lepem zadržanji, šolski izgoji, dosedanji službi in o premoženji in pa da imajo pripraven prostor za poštno pisarno. Tisti, ki si umejo na telegraf, imajo prednost.

(Razpisana je služba učitelja) na enorazrednici v Zalogu Cerkljanske župnije na Gorenjskem. Služba znaša 400 gold., in prosto stanovanje. Prošnje vlagajo naj se do 25 febr. pri c. k. okrajnem šolskem svetu v Kamniku.

Razne reči.

— Rabbi Bloch, znani nasprotnik in sovražnik prof. dr. Rohling-a, hotel je vstanoviti lanskega leta svoj tednik pod naslovom „Oesterreichische Wochenschrift“, v kateri bi mogel odgovarjati antisemitom. Vendar manjkalo mu je „enega potrebnega“ — novcev in zato se je združil s posestnikom tiskarne Plantom, kteremu je prepustil opraviški del, sam pa je prevzel posel vrhovnega urednika. List se je tedaj v resnici rodil — no kaj bi se ne, saj se vé, da je bil jako po volji vsem krivonosnim potomcem izvoljenega ljudstva. V nekoliko tednih imel je 1300 naročnikov, kar se je imelo šteti v zaslugo podjetnega ali židovsko usiljivega opravištva. Rabbi Bloch je v svoji prebrisanosti kmalo spoznal, da bi se poleg politične časti dal pridobiti tudi kak sold in zato je pričel misliti, kako bi bilo bolje zanj pri tem novem „kšeftu“. Najprej bi bil rad dobil adrese naročnikov od svojega zaveznika, a že koj pri prvem tem koraku mu je spodletelo: ni jih dobil. Bistra glava pa ne pride kmalo v zadrego in dr. Bloch je tudi hitro vkrenil, kako bode šlo. Lepega dne grē na pošto, se tam izkaže kot državnega poslanca in kot vrhovnega urednika tednika ter zahteva, naj se mu vsi iztisi lista dajo čez, da bo nekaj, kar ni pred konfiskacijo varno, popravil. Vodstvo mu to res dá in dr. Bloch si jih dá prinesiti v svoje stanovanje, kjer si naslove lepo prepíše in drugi dan se pelje njegov tednik dalje. A njegov sodrug to izvé in tirja odškodnino, če ne grozi s tožbo. Tedaj še-le se je začel posvetovati dr. Bloch s svojim zastopnikom, dr. Koppom. Ta pa mu svetuje, naj se hitreje ko moč z založništvom vrná, če ne, se prične pravda z dr. Rohlingom. Rabbi Bloch v vsej sapi hiti k g. Plautu in mu plača 1300 gl. odškodnine. S tem je bila komedija končana, ki je pa bila precej draga. Zna pa za nameček še kaj slediti, ne vé se namreč kaj poreče poljski klub k tem čudnim skokom svojega člana. Mar-li se bode vse to klubu poljskih poslancev tako pošteno zdelo, kakor zdelo se je to Blochu? Pač se smē — dvomiti!

— Litomerski škof dr. E. Schöbel je izdal pastirski list, ki je namenjen mladini srednjih šol. V njem omenja mladino, naj ne vrjame vsakemu človeku kakor tudi ne spisom, ki tajē razodenje božje in napadajo vero. Tudi jih svari pred protiverskimi in nenavnimi spisi in društvi ki podpirajo nejevero in nenravnost. V resnici prava beseda o pravem času!

— Kineško poslaništvo na Dunaji V četrtek 29. januarja bila sta kineška poslanika Li-Fong-Pao in Hsu-Chingeh-ung pri cesarjevi avdijenci. Novo imenovani poslanik Hsu-Chingeh-ung je pri tej priložnosti oddal dopis svojega cesarja.

Dopis pisan je na žolti svili in na konci nima cesarjevega podpisa, marveč samo veliki državni pečat. Ta listina glasi se poslovenjena tako-le: „Vaše Velikanstvo! Cesar Ta-Cing pošilja Nj. Velikanstvu cesarju in kralju avstro-ogerskemu pozdrav! Po dogovorih so ondašnji med Kino in Avstro-Ogersko najboljši. Zato sem imenoval mandarina Hsü-Chingch-unga za poslanika, da se poda v stolico vašega Velikanstva in da tam ohrani prijateljsko razmerje in osobno odda ta list v dokaz vzajemnega prijateljstva. Mandarin Hsü-Chingch-ung je meni, cesarju kineškemu, vedno veren in udan in kot praktičen mož gotovo dobro izvrši vsako bodoče dogovarjanje. Z nebeškim odlokom k temu poklican, da bi v časti prevzel dedino svojih prednikov, gledam na Kino in na ptujino, kot bi tvorili eno rodbino. Zelim si, da bi v resnici prijateljski odnošaji z Vašim Velikanstvom vedno srčnejši postali, da bi se oba naroda mogla veseliti večnega mira.“ — V četrtek ravno pred dvornim plesom sprejela je cesarica tudi oba poslanika. Pri tej priložnosti se je ločil Li-Fong-Pao, na katerega prsih se je svetilo mnogo redov, od Njenega Velikanstva. Novi poslanik Hsü-Chingch-ung rodil se je l. 1845 v Kiachingu in je v Kini slavno znan kot lepoznavski pisatelj. Pri kineškem cesarju je predaval o krasni literaturi. Pred 4 leti je bil imenovan za poslanca na Japonskem; vendar tega urada ni nastopil, ker mu je med tem umrl oče. Po kineških navadah mora vsak sin tri leta po očetu žalovati, v kateri dobi ne sme imeti nobene javne službe. V maju prošlega leta, ko se je žalovanje končalo, je bil Hsü-Chingch-ung imenovan za naslednika poslanika Li-Fong-Pao-ta na Dunaji, vendar poti v Evropo ni nastopil, ker se je udeležil dogovarjanja s francoskim poslanikom Patenotrom v Tonkinskih zadevah. Dogovor se je, kakor je znano, razbil, in novi poslanec je nato odšel v Kino s precejšnjim spremstvom.

— Puran je dandanes vsakemu znan ptiček. Marsikdo pa ne vé, kje je njegova prava domovina. Angleži in Lahji so ga imenovali „petelina iz Indije“ in za njimi tudi drugi mislili, da je od tam k nam prišel. A njegova prava domovina je Severna Amerika. Po neizmernih gozdih živi puranov brezbrojno in popolno divje v velikih tropah. Živi se od želoda, zrna jagod, kobilic in razne laznine. Tehtajo po 20 do 30 funtov. Meso divjih je okusnejše, kot domačih, a odebelijo se domači bolj. — Znani Benj. Franklin je purana tako čislal, da hotel ga je imeti za državno znamenje, a gologlavec „orel“ se vendar ni dal premagati. In tako čuva zdaj javna poslopja ameriška orol na mizi pa Amerikance razveseljuje puran.

— Koliko ljudi je našlo svoj grob v hladnih morskimi valovih. Natanko ne vé nihče, a po večem je sestavila statistika zadnjih treh let angleška pomorska družba. Potopilo se je v treh letih od 1880 do 1883 830 ladij na jadra in utonilo 2837 ljudi, na to 337 parnikov z 2191 ljudi in 591 raznih ladij z 1430 ljudi. Pogreša se pa še 152 ladij z 2822 ljudi, katerim je skoro gotovo morje pretrgalo nit življenja, samo ne vé se, kje jih je zadela nesreča. 225 ladij so potniki pri potopljanju zapustili, pa vendar je pri tem poginilo 556 ljudi, 73 ladij se je potopilo, ker so kam zadele, vsled tega je utonilo 170 oseb; 51 ladij z 52 osebami je pa pokončal ogenj. Največ ladij in ljudi se je potopilo v atlantiškem oceanu, na poti v severno Ameriko, namreč 218 ladij in 805 oseb.

— Tabaka se na celem svetu pridela 720 milijonov kilogramov (izvemši Perzijo); ako se en kilogram računa po 30 kr., znaša cena pridelanega tabaka vsako leto 216 milijonov goldinarjev. Ne-evropski deli sveta izvažajo vsako leto 184 milijonov kilo, Evropa samo pridela 200 milijonov in Avstrija 7, Ogersko 72 milijonov kilogramov.

Telegrami.

Rim 10. febr. Abesinski kralj Janez je dal vse tiste lopove poloviti, ki so laškega popotnika in preiskovalca Bianchija umorili in jih bo Lahom izročil.

Korti, 11. febr. Reuterjevo sporočilo. Wilson je prinesel novico 4. febr., da je bil Gordon pri padu Chartuma umorjen. Zabodli so ga menda v srce.

London, 11. febr. Daily-News ima iz Gakdula telegram od 8. febr. ki pravi, da nekaj iz Ghartuma pobeglih zamorcev potrjuje smrt generala Gordona. Zabodli so ga v tistem trenutku ko je iz hiše stopil, da bi bil zbral okoli sebe peščico zvestih mu ostalih vojakov. Tudi poslednje so vse posekali. Klanje je trajalo več ur in celó ženskam in nedolžnim otrokom niso prizanašali. Pomorili so tudi vse odličnjake v Chartumu, le dveh paš ne, ki sta mesto izdala.

London, 11. febr. Deset tisoč rezervnih pešcev poklicalo se bo pod orožje, katero je že za nje pripravljeno.

London, 11. febr. Gardni batalijoni vkreali se bodo v soboto zjutraj in se popeljejo naravnost v Suakim. Od ondot pojdejo pod vodstvom generalov Newdegata in Greavesa proti Berberju, kjer bodo poskusili zvezo z Berberjem.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

11. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 25 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	83 „ 95 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	106 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	866 „ — „
Kreditne akcije	303 „ — „
London	123 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 80 „
Francoski napoleond.	9 „ 78 „
Nemške marke	60 „ 35 „

Od 10. februarja.

Ogerska zlata renta 6%	— gl. — kr.
„ 4%	98 „ 30 „
„ papirna renta 5%	94 „ 10 „
Akcije anglo-avstr. banke	200 gld. 107 „ 50 „
„ Länderbanke	104 „ 30 „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	564 „ — „
„ državne železnice	308 „ 30 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	212 „ 25 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 127 „ — „
„ 4% „ 1860	500 „ 137 „ 60 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 174 „ 25 „
„ 1864	50 „ 172 „ 50 „
Kreditne srečke	100 „ 178 „ — „
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	112 „ 25 „
„ Ferdinandove sev.	105 „ 60 „
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ — „

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hkl. 8 gl. 50 kr., — domača 6 gl. 93 kr. — Rž 5 gl. 77 kr. — Ječmen 5 gl. 10 kr. — Ajda 5 gl. 61 kr. — Proso 6 gl. 10 kr. — Turšica 5 gld. 76 kr. — Oves 3 gl. 62 kr.

Umrli so:

8. febr. Janez Zor, brzojavni oficijal, 53 let, Dunajska cesta št. 15, jetika. — Pavla Jankar, delavčeva hči, 2 leta, sv. Petra cesta št. 70, davica.

9. febr. Anton Mošek, zasebnik, 85 let, Poljanske uice, št. 4, vsled udotipa na možganih.

Tuji.

9. februarja.

Pri **Malléi**: Henrik Ohr, trg. pot., z Dunaja. — Gerstendorfer, trgovec, z Dunaja.

Pri **Stonu**: Klein, trgovec, z Dunaja. — Ig. Brodmann, trg. pot., iz Maribora. — Ljudevit Jenko, župnik, iz Črnomlja. — Ščitimir Vilhar, trgovec, iz Prezida.

Pri **Južnem kolodvoru**: Zülzer, trgovec, iz Vratislave.

Kava

od (2)

Lübbers & Wallisa v Hamburgu.

Kot posebnost ponudimo sedaj po jako znižani ceni v poštnih zavitkih po 4³/₄ kilo proti povzetji sledeče vrste kave:

Pravi arabski Moecca, močan	gl. 4.75
Java Menado, rujav, jako fin	4.70
Java Preefinger, rujav, močan	4.65
Goldjava, ft., po gl. 4.50 in	3.90
Plantagen Ceylon, višnjevkast, jako močan	4.50
Ceylon Perl, izdaten	4.60
Portorico, temno-višnjevkast, močan	4.50
Costarico, modro-zelenkast, prelep	4.05
Laguayra, višnjevkast, prav lep	3.95
Guatemala, zelenkast	3.75
Guatemala Perl, zelenkast, močan	4.—
Cuba, priljubljen, močan, lep	4.—
Perlmoecca, polnodišeč	3.75
Zelen Java, jednat	3.75
Campinas, prav močan, po gl. 3.80 in	3.40
Santos	3.30
Rio, čist, okusen	3.10
Afriskanski Moecca, polno-jednat	2.80

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7.— zvečer	7.— zjutraj	9-20 zvečer	1-30 popold.	—
Mürzzuschlag	10-29 „	10-27 „	2. 5 po noči	5-30 „	—
Gradec	12-28 po noči	1.— popold.	6-10 zjutraj	9-30 zvečer	10-50 dopold.
Maribor	1-49 „	2-27 „	8-20 „	11-41 po noči	2-32 popold.
Celje	3-15 „	3-55 „	10-30 dopold.	1-50 „	6.— „
Laški Trg	— „	4-11 „	10-46 „	2. 9 „	6-22 „
Rimske Toplice	— „	4-22 „	10-58 „	2-22 „	6-40 zvečer
Zidani Most	3-51 zjutraj	4-45 „	11-40 „	2-50 „	7-11 „
Ljubljana	5-12 „	6-14 zvečer	1-30 popold.	5-45 zjutraj	10-20 „
Postojna	6-30 „	7-56 „	3-37 „	7-54 „	1-58 po noči
Nabrežina	8-16 „	9-39 „	5-54 „	10-14 dopold.	5-40 zjutraj
Trst Prihod	8-42 „	10. 5 „	6-30 zvečer	10-50 „	6-30 „

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8-30 zvečer	7.— zjutraj	10.— dopold.	6-30 zvečer	7-45 zvečer
Nabrežina	9-19 „	7-33 „	10-51 „	7-17 „	9-28 „
Postojna	10-51 „	9-31 dopold.	1-21 popold.	9-51 „	1-44 po noči
Ljubljana	12. 7 po noči	11. 2 „	3. 7 „	12-20 po noči	5-25 zjutraj
Zidani Most	1-24 „	12-50 popold.	4-59 „	2-22 „	8-15 „
Rimske Toplice	— „	1. 2 „	5-11 „	2-35 „	8-33 „
Laški Trg	— „	1-13 „	5-22 „	2-47 „	8-50 „
Celje	1-59 po noči	1-30 „	5-42 „	3. 8 „	9-19 dopold.
Maribor	3-29 „	2-57 „	7-58 zvečer	5-55 zjutraj	12-55 popold.
Gradec	4-55 zjutraj	4-29 „	10-25 „	8-20 „	4-40 „
Mürzzuschlag	6-57 „	7.— zvečer	1-47 po noči	11-46 dopold.	9-35 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10.— „	10.— „	6.— zjutraj	4. 3 popold.	—

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Št. Peter Odhod	7. 5	9-20	9-40
Reka Dohod	8-55	12-31	12-13
	zjutraj	popoldne	zvečer
Reka Odhod	5-45	4-30	8-15
Št. Peter Dohod	8-12	7-56	10-20

Divača—Pulj.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Divača Odhod	7-33	9-15	4-52	8-57
Pulj Dohod	11.—	1-15	9-46	12-10
	zjutraj	zjutraj	popold.	popold.
Pulj Odhod	5.—	7. 5	12-22	4-50
Divača Dohod	8-15	11-46	4-26	8-22

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Nabrežina Odhod	4.—	8. 9	10. 8	5-48	10.—
Gorica Dohod	6-40	9. 4	11-23	6-59	11-37
	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Gorica Odhod	5.—	9-24	4-45	8. 9	10-30
Nabrežina Dohod	6-41	10-41	6-52	9. 8	—

Zidani Most—Zagreb.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Zidani most Odhod	4. 5	4-40	12-55	5-15
Zagreb Dohod	6-33	9-12	4.—	7-42
	zjutraj	popoldne	zvečer	zvečer
Zagreb Odhod	8. 8	1-15	6-40	10-10
Zidani Most Dohod	10-59	4-20	11-20	1. 4

Pragersko—Kaniža.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Pragersko Odhod	3-35	9-35	8-10
Kaniža Dohod	6-17	1-15	11-35
	popoldne	zvečer	zjutraj
Kaniža Odhod	2-45	11-20	5-20
Pragersko Dohod	6-12	1-28	8. 7

Maribor—Celovec.

	popoldne	zjutraj	po noči
Maribor Odhod	3.—	9-15	2. 5
Celovec Dohod	7-35	1-52	5-29
	popoldne	zjutraj	zvečer
Celovec Odhod	1-55	8. 5	11-40
Maribor Dohod	5-58	12-19	3.—